

Tolkningsfrågor

1. Kan andra eventuella krav som inte hänför sig till överensstämelsen med specifikationerna i garantibeviset i den mening som avses i artikel 2 led 14 i direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ och andra eventuella krav som inte hänför sig till avtalsenligheten i den mening som avses i artikel 2 led 12 i direktiv (EU) 2019/771 ⁽²⁾ vara tillämpliga, när garantigivarens skyldighet är kopplad till subjektiva omständigheter som är hänförliga till konsumenten, i synnerhet konsumentens subjektiva inställning till den köpta varan (i detta fall huruvida konsumenten är nöjd med den köpta varan) utan att dessa subjektiva omständigheter behöver ha ett samband med den köpta varans tillstånd eller egenskaper?
2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Ska avsaknaden av krav som grundas på subjektiva omständigheter som hänför sig till konsumenten (i detta fall huruvida konsumenten är nöjd med de köpta varorna) kunna fastställas på grundval av objektiva omständigheter?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG, i rättad version (EUT L 305, 2019, s. 66).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 1 mars 2022 – MO
mot SM i egenskap av konkursförvaltare för G GmbH**

(Mål C-134/22)

(2022/C 222/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: MO

Motpart: SM, i egenskap av konkursförvaltare för G GmbH

Tolkningsfråga

Vilket syfte eftersträvas med artikel 2.3 andra stycket i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ⁽¹⁾, enligt vilken arbetsgivaren ska tillställa den behöriga myndigheten en kopia av i varje fall de delar av skriftväxlingen som sker med arbetstagarrepresentanterna enligt första stycket punkt b i-v?

⁽¹⁾ EGT L 225, 1998, s. 16.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Österrike)
den 3 mars 2022 – RE mot Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld**

(Mål C-155/22)

(2022/C 222/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Parter i det nationella målet

Klagande: RE

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

Övrig deltagare i målet: Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel

Tolkningsfrågor

Ska unionsrätten tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som gör det möjligt för personer som är straffrättsligt ansvariga för ett transportföretag att genom avtal överföra ansvaret till en fysisk person för mycket allvarliga överträdelser av unionsbestämmelserna avseende förarnas kör- och vilotider, när det på grundval av överföringen enligt nationell lagstiftning inte görs någon kontroll av det goda anseende i den mening som avses i förordning (EG) nr 1071/2009⁽¹⁾ för det fall att de personer som efter överföringen blir straffrättsligt ansvariga påförs en sanktion?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 2009, s. 51).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 17 februari 2022 – TAP Portugal mot flightright GmbH

(Mål C-156/22)

(2022/C 222/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Stuttgart

Parter i det nationella målet

Klagande: TAP Portugal

Motpart: flightright GmbH

Tolkningsfråga

Ska artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ tolkas så, att extraordinära omständigheter i den mening som avses i nämnda bestämmelse föreligger om en flygning från en flygplats som ligger utanför det utförande lufttrafikföretagets baseringsort ställs in på grund av att en besättningsmedlem (i detta fall andrepiloten) som har genomgått de föreskrivna regelbundna medicinska undersökningarna utan anmärkning, strax före avresan plötsligt och på ett för lufttrafikföretaget oförutsebart sätt avlider eller blir så allvarligt sjuk att han eller hon inte är förmögen att genomföra flygningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 17 februari 2022 – TAP Portugal mot Myflyright GmbH

(Mål C-157/22)

(2022/C 222/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Stuttgart